

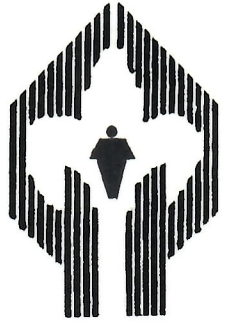
Bez razloga što se moj sin udvozi u logoru
u Foča molio bih da se zaštiti.

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 - 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK - TEL./FAX 0038 20 29 312

199__ god.

IZJAVA

ime i prezime Fehim Isanović datum rođenja 5. IV 1932 g.
Mjesto Foča br. lk. i mjesto izdavanja 130/90 Fna
Datum događaja 25. V 1992 mjesto događaja Foča u koliko sati 14, 1/2
Imena svjedoka Isanović Zena supruga
Ko je povredio vaša prava srpska vojska

OPIS DOGAĐAJA

Od samog početka rata bio sam kod
kuće sa suprugom i sinom do 25. V 1992 g
dok su mi sila na moje oči i ujedore
mojke sene izveli iz kuće tzv. bijeli
orloni i srpski dobrovoljci tukli supruhu
i svoemu u dvorištu tako da me je skoro
potklesao iz nosa, a zatim ovoj od bijelih
orlova prvo me je Turška vojska i nestala
i cipelom me iz zaleta i kad se nije odupirao
u lete, i doveli ga u logor gdje se i sad
vjerovatno uobio. Međutim doveli u logor
25. V 1992 god uočno su tražili od mene
radio stanicu govoreći ako ti je život
nio uperišti uo mene pušty da je radio
stacija, a ja nemam radio stanicu niti
sam ikad imao onda su preporili kući i uop
lično stroji. U logoru je zavedena takva
tortura na bopovijima da se hitao ni ko.
kroz su njih kobaziti. Dok sam bio u logoru
nada mojom ženom prošili su molitvama

DATUM 13. IX 1992 IZJAVU DAO Isanović Fehim IZJAVU UZEO U IME ODBORA
MJESTO N. Pazar

Tako da su je porobili da je zakolju
a tom je nekko spreio, a onda se 2 mjeseca
sokrićala po paluduniku, dok nije antohus,
dostao po he ter. izbjeglice. Daje. Zene iz
Koussihka, moq trogledu za njom do je
prouadni njihov tetnici abija jer je moja
supruga ocedoće tekro zha n blizim, a
ove Zene su Auto. Tejović' si Ljilja Vuković' iz
Crne Bjara udota k' mom koussihka.

Moja supruqa i moja kćerke sa 3 mololjetne
dijete ualoke u Njefuotaj. U bogom uist
nisu tukli fizicki, a ostalo je su sre.

U ovoj vojaj izjavi posebrna moram uko
meenti do smo ni koparosi i izbjeglice
dobro zbrinuti i schika požuja je plenu.
nemu ad njih. Oso toliko, a uoao bi
napisati dobra knjigu o ovam zlocinima

Od samog početka rata bila sam kod kuće sa suprugom i sinom do 25.05.1992.g.kad su mi sina na moje oči i njegove majke Seme, izveli iz kuće tzv. Bijeli orlovi i srpski dobrovoljci. Tukli su ga svim i svačim tako da mu je krv potekla iz nosa; A zatim jedan od Bijelih orlova psovao mu je majku tursku i ustašku. Onda su ga udarali cipelama iz zaleta u leđa i ako se nije opirao, a posle ga odveli u logor gde se i sada vjerovatno nalazi. Mene su odveli u logor 25.05.1992.g. Navodno su tražili radio stanicu govoreći, ako ti je život mio, uperivši pušku u mene: "daj radio stanicu ". Ja nisam imao radio stanicu. Onda su pretražili kuću i moje lične stvari. U logoru je zavedena takva tortura nad logorašima da se nismo smjeli ni kroz osmjeh kazati. Dok sam bio u logoru nad mojom ženom su vršili maltretiranja, tako da su je povelili da je zakolju u tom ih je neko spriječio, a onda se dva mjeseca skrivala po podrumima dok nije autobus došao po izbjeglice. Dvije žene iz komšiluka tragale su za njom da je pronađu i da je njihovi četnici ubiju, jer je moja žena očevidac svakog zla koje su činili. Žene koje su tragale su: Anđa Pejović i Ljilja Vuković iz C.Gore udate u Foči. Moja supruga i moja ćerka sa troje maloljetne djece nalaze se u Njemačkoj. U logoru me nijesu tukli fizički, a ostalo jesu sve. U ovoj mojoj izjavi moram napomenuti da smo mi logoraši i izbjeglice dobro zbrinuti i velika pažnja je prema nama od njih.